

II Księga Samuela

Глава 13

1. І сталося після цього і в Авесалома сина Давида (була) сестра дуже гарна на вид, і її ім'я Тимар, і полюбив її Амнон син Давида, 2. і Амнон був засмучений аж до хворіння через свою сестру Тимар, бо вона була дівчиною, і тяжким (було) в очах Амнона щось їй вчинити. 3. І був в Амнона друг, і його ім'я Йонадав син Самаа брата Давида. І Йонадав (був) дуже мудрий чоловік. 4. І сказав йому: Що з тобою, що ти так хворієш, сину царя, з дня на день? Чи не звістиш мені? І сказав йому Амнон: Я кохаю Тимар сестру Авесалома мого брата. 5. І сказав йому Йонадав: Лягай на твоє ліжко і будь хворим, і твій батько ввійде, щоб тебе побачити, і скажеш йому: Хай прийде моя сестра Тимар і погодує мене і хай зробить їжу перед моїми очима, так щоб я побачив, і їстиму з її рук. 6. І Амнон ліг і зробився хворим, і цар ввійшов, щоб його побачити, і сказав Амнон до царя: Хай прийде до мене моя сестра Тимар і спече дві паланиці перед моїми очима і зїм з її руки. 7. І післав Давид до Тимари до дому, кажучи: Піди до дому твого брата Амнона і зроби йому їжу. 8. І Тимар пішла до дому Амнона свого брата, і він лежав. І взяла тісто і замісила і спекла перед його очима і випекла паланиці. 9. І взяла пательню і випорожнила перед ним, і він не забажав їсти. І сказав Амнон: Виведіть кожного чоловіка з перед мене. І вивели кожного чоловіка з перед нього. 10. І сказав Амнон до Тимари: Внеси їжу до кімнати, і їстиму з твоєї руки. І взяла Тимар паланиці, які зробила, і внесла Амнонові своєму братові до кімнати, 11. і подала йому їсти, і він схопив її і сказав їй: Ходи переспи зі мною, моя сестро. 12. І вона сказала йому: Ні, мій брате, не упокори мене, бо не чинитиметься такого в Ізраїлі. Не вчини цього безглуздя. 13. І куди я понесу свою ганьбу, і ти будеш як один з безумних в Ізраїлі. І тепер заговори до царя, бо не затримає мене від тебе. 14. І Амнон не забажав послухатись її голосу і подужав її і впокорив її і переспав з нею. 15. І Амнон зненавидів її дуже великою ненавистю, бо велика (була) ненависть, якою її зненавидів, понад любов, якою її полюбив. І сказав до неї Амнон: Встань і йди. 16. І сказала йому Тимар: Ні, брате, бо остання злоба більша від першої, яку ти вчинив зі мною, щоб відіслати мене. І Амнон не захотів послухатися її голосу. 17. І він покликав свого слугу, що був над його домом і сказав йому: Геть відішліть цю від мене і замкни за нею двері. 18. І на ній була одіж з довгими рукавами, бо так в свою одіж зодягалися дочки царя - дівчата. І його слуга вивів її геть і замкнув за нею двері. 19. І Тимар взяла попіл і посипала на свою голову і роздерла одіж з довгими рукавами, що на ній, і поклала свої руки на свою голову і пішла, ідучи і кричучи. 20. І сказав до неї Авессалом її брат: Чи не Амнон твій брат був з тобою? І тепер, моя сестро, мовчи, бо він твій брат. Не клади в своє серце, щоб говорити про цю справу. І Тимар сіла як вдова в домі Авесалома свого брата. 21. І почув цар Давид всі ці слова і дуже розгнівався. І не засмутив душі Амнона свого сина, бо полюбив його, бо він був його первородним. 22. І Авессалом не говорив з Амноном про добре чи

про зле, бо Авессалом зненавидів Амнона з причини, що впокорив його сестру Тимару. **23.** І сталося після двох років часу і стригли (отари) в Авессаломі в Веласорі близько Ефраїма, і Авессалом покликав всіх синів царя. **24.** І пішов Авессалом до царя і сказав: Ось стрижуть (отари) у твого раба, хай прийде цар і його слуги з твоїм рабом. **25.** І сказав цар до Авессалома: Ні мій сину, всі ми не підемо, і не обтяжимо тебе. І принуджував його, і він не забажав іти і поблагословив його. **26.** І сказав Авессалом: І якщо ні, хай піде з нами Амнон мій брат. І сказав йому цар: Навіщо піде з тобою? **27.** І принуджував його Авессалом, і він післав з ним Амнона і всіх синів царя. І Авессалом зробив пир, наче пир царя. **28.** І Авессалом заповів своїм слугам, кажучи: Гляньте, як лиш добре буде серцю Амнона від вина і скажу вам: Побийте Амнона, і убийте його. Не злякайтеся. Чи не я приказую вам? Будьте мужні і станьте синами сильних. **29.** І слуги Авессалома вчинили Амнонові так як заповів їм Авессалом. І встали всі сини царя і посідали кожний на свого осла і втекли. **30.** І сталося як були вони в дорозі і дійшла до Давида чутка, кажучи: Авессалом побив всіх синів царя, і не остався з них ані один. **31.** І встав цар і розірвав свою одіж і ліг на землю, і всі його слуги, що стояли довкруги нього, роздерли свої одежі. **32.** І відповів Йонадав син Самаа брата Давида і сказав: Хай мій пан цар не каже, що забив кожного хлопця з синів царя, бо одинокий Амнон помер. Бо лежав на устах Авессалома від дня, в якому упокорив його сестру Тимару. **33.** І тепер хай не покладе собі на серце мій пан цар слово, кажучи: Померли всі царські сини, бо одинокий Амнон помер. **34.** І Авессалом втік. І слуга, що стежив, підняв свої очі і побачив, і ось багато людей ішло дорогою за ним з боку гори на сході. І прийшов той, що стежив, і сповістив цареві і сказав: Мужів побачив я на дорозі з гір з боку гори. **35.** І сказав Йонадав до царя: Ось це сини царя; за словом твого раба, так сталося. **36.** І сталося коли він закінчив говорити, і ось прийшли сини царя і підняли їхній голос і заплакали, і цар і всі його слуги заплакали дуже великим плачем. **37.** І Авессалом втік і пішов до Толми сина Еміюда царя Гедсура до землі Махад. І цар Давид оплакував свого сина всі дні. **38.** І Авессалом втік і пішов до Гедсура і був там три роки. **39.** І дух царя перестав виходити за Авессаломом, бо потішений був за Амнона, що помер.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса